

بنام گویندهٔ یکتا

سبحان الله صاحب بیان میفرماید به بیان از او محتجب ممانید و بحروفات از او اعراض مکنید جمیع بیان بمثابهٔ ورقیست نزد او اگر قبول فرماید مقبول و اگر رد نماید آنه هو محبوب فی امره و مطاع فی حکمه مع ذلک معرضین بیان باسماء تمسک نمودند و از خالق و مالک آن غافل و معرض آیا بچه امر و بچه حجت و بکدام برهان بیان را قبول نمودند و بر منزل و مرسلش وارد آوردند آنچه را که قلم از ذکرش عاجز و قاصر است هر منصفی بر اقتدار قلم اعلی و کلمهٔ علیا شهادت داده و میدهد و هر بصیری گواه بوده و هست یا اهل البیان اتقوا الرحمن و لا تعترضوا علی الذی علّق کلّ امر بقبوله و کلّ حکم بامضائه خافوا الله و لا تكونوا من الظالمین این مظلوم ضرّ عالم را قبول نمود لأجل اعلاء کلمه و اظهار امر الله از اول ایام الی حین دست ظالمین و غافلین بوده کل دیده و شنیده‌اند لو هم ینصفون از حقّ جلّ جلاله میطلبیم انصاف عطا فرماید عبادش را و بطراز صدق مزین دارد ذکرت نزد مظلوم مذکور و این لوح ابداع اعلی از سماء مشیت مولی الوری مخصوص تو نازل خذ بقوه من عنده آنه هو المقتدر العزیز العلام

این سند از [کتابخانهٔ مرجع بهایی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۶ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر